

บทที่ 2

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัยทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่ายังไม่เคยมีผู้ใดทำการวิจัย เรื่องการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาก่อน อย่างไรก็ตาม ได้มีการศึกษาและวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการปฏิบัติทางด้านสุขภาพบ้างดังต่อไปนี้

การวิจัยที่เกี่ยวข้องภายในประเทศ

จรัสศักดิ์ ไธนาเปรมสุข และสุทธิ อธิปัญญาคม (2520: 20) ได้ทำการสำรวจเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเรื่องอนามัยสิ่งแวดล้อม" โดยใช้แบบสำรวจทำการศึกษากับนักเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 440 คน จาก 4 โรงเรียน ผลจากการสำรวจในส่วนที่เกี่ยวกับการปฏิบัติพบว่านักเรียนมีการปฏิบัติเพื่อช่วยลดปัญหาอนามัยสิ่งแวดล้อมได้ถูกต้องพอควร ยกเว้นในบางเรื่อง เช่น เกี่ยวกับมลภาวะของอากาศ ยังมีการปฏิบัติไม่ดีนัก

ชนนวนทอง สือสุวรรณ (2520: 54-55) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร" เพื่อสำรวจพฤติกรรมทางด้านความรู้ ทัศนคติ และการปฏิบัติ เปรียบเทียบระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยใช้แบบสอบถามนักเรียนชายและนักเรียนหญิง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนสามเสนวิทยาลัยและโรงเรียนบางกะปิ จำนวน 300 คน ผลจากการวิจัยเฉพาะด้านการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียน ชายและนักเรียนหญิงของโรงเรียนทั้งสองอยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ และมีความแตกต่างกันระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิง

ดรุณี มังคละศิริ (2521: 63) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การสำรวจพฤติกรรมด้านการปฏิบัติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในโรงเรียนส่วนกลางและส่วนภูมิภาค" โดยสร้างแบบสอบถามซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ตอน คือ สวัสดิภาพในการจราจร การควบคุมน้ำหนักของร่างกาย สุขภาพจิต การปฐมพยาบาล และโรคไม่ติดต่อที่สำคัญ ตัวอย่างประชากรคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในส่วนกลาง 1 โรงเรียน และในส่วนภูมิภาค 2 โรงเรียน รวม 180 คน เป็นนักเรียนชาย 45 คน นักเรียนหญิง 135 คน ผลของการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนชาย-หญิง ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีการปฏิบัติด้านสุขภาพทั้ง 5 ข้อ อยู่ในเกณฑ์น่าพอใจ และมีการปฏิบัติด้านสุขภาพมากที่สุดในเรื่อง "การรักษาวัยวะเพศ ให้สะอาดอยู่เสมอเพื่อป้องกันโรคมะเร็ง"

2. นักเรียนชาย-หญิง ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค มีการปฏิบัติทางด้านสุขภาพน้อยที่สุดในเรื่อง "ถ้าพบผู้ป่วยหมดสติให้ดื่มน้ำทางปากเพื่อให้ผู้ป่วยรู้สึกตัว"

3. การปฏิบัติทางด้านสุขภาพที่มากที่สุดของนักเรียนชาย-หญิง ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เป็นเรื่องที่ต้องปฏิบัติทุกข้อ และการปฏิบัติทางด้านสุขภาพที่น้อยที่สุด เป็นเรื่องที่ไม่ควรปฏิบัติด้วยเช่นกัน

4. การปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนชาย-หญิง ในส่วนกลางและส่วนภูมิภาคมีความแตกต่างกันในเรื่อง "เมื่อท่านพบผู้ประสบอุบัติเหตุ มีความตื่นเต้นตกใจมากเกินไปจนทำอะไรไม่ถูก"

สุพร พูลสุข (2522: 65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "การเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติ เกี่ยวกับการบริโภคระหว่างนักศึกษาวิชาเอกสุขศึกษา และนักศึกษาวิชาเอกอื่น ๆ ในวิทยาลัยครู" โดยใช้แบบสอบถามกับนักศึกษาในวิทยาลัยครู 4 แห่ง จำนวน 264 คน ผลของการศึกษาพบว่า การปฏิบัติเกี่ยวกับการบริโภคระหว่างนักศึกษาทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อการปฏิบัติ ความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง สำหรับความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัตินั้นพบว่า เฉพาะทักษะคิดกับการปฏิบัติเท่านั้นที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%

ผาสวรรณ สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และคณะ (2523: 50-51) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบ ความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนเกี่ยวกับสุขภาพอนามัยของนักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และโรงเรียนสายน้ำผึ้ง" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 412 คน ผลการวิจัยเฉพาะด้านการปฏิบัติพบว่า การปฏิบัติตนในด้านอนามัยส่วนบุคคลและสวัสดิภาพของตนเองยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ขนาดของครอบครัวมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติตนด้านสุขภาพอนามัยของนักเรียนสำหรับความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะคิด และการปฏิบัติตนของนักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ความรู้มีความสัมพันธ์กับทักษะคิด ความรู้มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ และทักษะคิด

มีความสัมพันธ์กับการปฏิบัติ และผลการเปรียบเทียบความรู้ ทักษะคิดและการปฏิบัติของนักเรียนทั้งสองแห่งปรากฏว่า นักเรียนโรงเรียนสายน้ำผึ้งมีความรู้ และทัศนคติดีกว่านักเรียนโรงเรียนมัธยมสาธิต ส่วนการปฏิบัติปรากฏผลตรงกันข้าม คือ โรงเรียนมัธยมสาธิตมีการปฏิบัติถูกต้องมากกว่านักเรียนโรงเรียนสายน้ำผึ้งอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิชิต ธาตุเพชร (2524: 66-69) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบพฤติกรรมทางด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิมระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย เขตการศึกษา 2" โดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ในเขตการศึกษา 2 จำนวน 487 คน โดยเป็นนักเรียนไทยพุทธ 321 คน นักเรียนไทยมุสลิม 166 คน ผลของการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติ พบว่า การปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนไทยพุทธกับนักเรียนไทยมุสลิมไม่แตกต่างกันและการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายและนักเรียนหญิงไม่แตกต่างกัน

จงจิน เฉลิมโรจน์ (2526: 110-113) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนพาณิชยการบางนา" โดยใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 200 คน เป็นชาย 100 คน หญิง 100 คน ผลของการวิจัยพบว่า การดูแลสุขภาพของนักศึกษาวิทยาลัยพาณิชยการบางนา โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ที่ถูกต้อง ผลการเปรียบเทียบการดูแลสุขภาพตนเองของนักศึกษาระหว่างเพศชาย และเพศหญิงแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน 8 หัวเรื่อง ได้แก่ การดูแลสุขภาพตนเองเกี่ยวกับสุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิภาพ และการปฐมพยาบาล โรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อสุขาภิบาลสุขภาพทางเพศ ยาเสพติดให้โทษ การบริการสาธารณสุขและสุขภาพผู้ริโภคไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญเพียงหัวข้อเรื่องเดียว ได้แก่ การดูแลสุขภาพตนเองเกี่ยวกับสุขภาพจิต และผลการเปรียบเทียบการดูแลสุขภาพตนเองของนักศึกษาระหว่างผลัด เข้ากับผลัดบ่ายไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุกหัวข้อเรื่อง

จินตนา สราวุธพิทักษ์ (2528: 64-72) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนรัฐบาลในเขตกรุงเทพมหานคร" ตามการรับรู้ของผู้ปกครอง โดยใช้แบบสอบถามกับผู้ปกครองนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 365 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้ปกครองมีความคาดหวังมากที่สุดเกี่ยวกับสุขปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องสิ่งเสพติดให้โทษ และมีความคาดหวังมากเกี่ยวกับ

สุขปฏิบัติของนักเรียนในเรื่องต่าง ๆ ได้แก่ เพศศึกษา สุขภาพผู้บริโภค สุขภาพจิต สุขากิจบาล สิ่งแวดล้อม โรคติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคลโภชนาการ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล โรคไม่ติดต่อ การรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ ในสภาพจริงนักเรียนมีสุขปฏิบัติมากในเรื่องสุขภาพผู้บริโภค เพศศึกษาสิ่งแวดล้อมโรคติดต่อ สุขภาพจิต สุขากิจบาลสิ่งแวดล้อม โรคติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคลโภชนาการ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล และมีสุขปฏิบัติปานกลางในเรื่องโรคไม่ติดต่อและการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์ ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังและสภาพจริงเกี่ยวกับสุขปฏิบัติพบว่า ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในเรื่อง สุขภาพผู้บริโภค สิ่งแวดล้อม สุขภาพจิต สุขากิจบาลสิ่งแวดล้อม โรคติดต่อ สุขภาพส่วนบุคคล โภชนาการ สวัสดิศึกษา และการปฐมพยาบาล แสดงว่าสุขปฏิบัติของนักเรียนมีความสอดคล้องกับความคาดหวังของผู้ปกครอง และสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีความแตกต่างจากความคาดหวังของผู้ปกครองมาก ได้แก่ เรื่อง เพศศึกษา โรคไม่ติดต่อ และการรับบริการสาธารณสุขและการแพทย์

การวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ

เดนิสัน (Denison 1969: 731-735) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความแตกต่างในสุขปฏิบัติของนักเรียนที่มีฐานะต่ำ และนักเรียนที่มีฐานะปานกลางในโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษา อัลเบิร์ต แกลลาติน (Albert Gallatin) ในรัฐเพนซิลวาเนีย ประเทศสหรัฐอเมริกา" (Health Behavior Differences Between Low and Middle Social class Students in Albert Gallatin, High Schools of Pennsylvania in the United States of America) โดยทำการศึกษาในเรื่องต่อไปนี้ 10 เรื่อง ได้แก่ โภชนาการ สุขภาพจิต สุขภาพในครอบครัว การติดเชื่อโรคต่าง ๆ สวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล อนามัยชุมชน สุขภาพฟัน สันทนาการและการพักผ่อน จากผลการวิจัยพบว่า โดยส่วนร่วมสุขปฏิบัติของนักเรียนทั้ง 2 กลุ่ม ใกล้เคียงกันมาก แต่มีความแตกต่างกันในบางเรื่อง ดังนี้คือ นักเรียนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำจะมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องสวัสดิศึกษา การปฐมพยาบาล และสุขภาพฟัน ส่วนนักเรียนฐานะปานกลางจะมีสุขปฏิบัติน้อยมากในเรื่องโภชนาการ และสุขภาพจิต

จาลโซ เบอนส์ และริเวอร์ (Jalso, Burns and Rivers 1965: 263-268) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความเชื่อ และการปฏิบัติเกี่ยวกับโภชนาการ" (Nutrition Belief and Practice) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างประชากร 340 คน ในรัฐนิวยอร์ก ประเทศ

สหรัฐอเมริกา ซึ่งมีลักษณะแตกต่างกันในอายุ รายได้ ระดับการศึกษาและเพศ เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามมีทั้งให้ผู้ตอบตนเอง และให้ผู้เชี่ยวชาญสัมภาษณ์ผลการศึกษาพบว่า มีสหสัมพันธ์อย่างสูง (0.63) ระหว่างคะแนนของความเชื่อกับคะแนนของการปฏิบัติทางโภชนาการ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ความเชื่อทำให้เกิดการปฏิบัติทางด้านโภชนาการและพบว่า การศึกษามีสหสัมพันธ์กันอย่างสูงกับคะแนนทางการปฏิบัติและความเชื่อ ซึ่งชี้ให้เห็นว่า ถ้ามีการศึกษาสูงขึ้น กลุ่มตัวอย่างจะมีความเชื่อและการปฏิบัติที่มีเหตุผลขึ้นด้วย

โจนส์ (Jones 1978: 1555 A) ได้วิจัยเรื่อง "การประเมินผลความต้องการด้านสุขภาพของนักเรียนวัยรุ่นของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในมลรัฐฟิลาเดลเฟีย" (An Evaluation of The Health Needs of Developing Adolescents in the Philadelphia Public Senior High Schools) เพื่อสำรวจความต้องการด้านสุขภาพของนักเรียนวัยรุ่นของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในมลรัฐฟิลาเดลเฟีย โดยเลือกนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 8 โรงเรียน จาก 24 โรงเรียน ในมลรัฐฟิลาเดลเฟีย และครูที่เกี่ยวข้องทางด้านสุขภาพ โรงเรียนละ 1 คน ทดสอบแบบทดสอบแล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบความต้องการระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และเปรียบเทียบความต้องการระหว่างนักเรียนชายกับนักเรียนหญิง และเปรียบเทียบความต้องการด้านสุขภาพระหว่างครูกับนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า

1. ความต้องการทางสุขภาพของนักเรียนชายและหญิงต่างกันในเรื่อง โภชนาการ โรคติดต่อ ปัญหาสุขภาพของชาติ อนามัยชุมชนและอนามัยส่วนบุคคล
2. ความต้องการทางด้านสุขภาพของนักเรียนชายและหญิงตรงกันในเรื่อง สุขภาพจิต เพศศึกษา การศึกษาเรื่องสุรา ยาสูบและยา การเจริญเติบโต การฆ่าเชื้อโรค สุขภาพผู้บริโภค การแต่งงาน และการครองเรือน การปฐมพยาบาล การฆ่าตัวตาย พัฒนาการของเด็กและความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและทารก
3. ความต้องการทางสุขภาพของนักเรียนและครูต่างกันในเรื่องสุขภาพจิต โรคติดต่อ ปัญหาสุขภาพของชาติ การเจริญเติบโต การแต่งงานและการครองเรือน การศึกษาเรื่องสุรา ยาสูบและยา การปฐมพยาบาล การฆ่าตัวตาย พัฒนาการของเด็กและความสัมพันธ์ระหว่างมารดาและทารก
4. ความต้องการทางด้านสุขภาพที่ตรงกันในเรื่องโภชนาการ เพศศึกษา สุขภาพผู้บริโภค อนามัยชุมชนและส่วนบุคคล

โอเวน (Bonnie L. Owen 1970: 502) จากสถาบันพัฒนาและวิจัยทางสุขภาพแห่งชาติ รัฐแมริแลนด์ ประเทศสหรัฐอเมริกา ได้ศึกษาเรื่อง "ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติและพฤติกรรมสุขภาพ" (The Relationships Between Health Attitudes and Behavior) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างวัยรุ่น 148 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกให้ได้รับข่าวสารเกี่ยวกับโรคเบาหวานโดยเน้นให้เห็นถึงความรุนแรงและความน่ากลัวพร้อมทั้งชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของการไปตรวจโรคในระยะเริ่มแรก หลังจากนั้นก็มี การวัดทัศนคติ และการไปรับบริการในการตรวจหาโรคเบาหวาน ผลปรากฏว่าทั้งสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างในการไปรับบริการในการตรวจรักษา

โรเนย์ (Roney 1975: 3426-A) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาเปรียบเทียบความรู้เรื่องยาเสพติด ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดระหว่างนักเรียนชั้น 12 ในโรงเรียนอันดับที่ 1 อันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ในรัฐมอนทานาตะวันตก" (A Comparative Study of Knowledge, Attitudes Toward Drugs and Use of Drugs Twelfth Grads Students in Class 1,2 and 3 Schools in Western Montana) เพื่อเปรียบเทียบความรู้เรื่องยาเสพติด ทัศนคติที่มีต่อยาเสพติด และการใช้ยาเสพติดแยกตามเพศ และขนาดของโรงเรียนที่ไม่เป็นสหศึกษา โดยการสุ่มตัวอย่างประชากรจากนักเรียนชั้น 12 จากโรงเรียน 3 แห่ง จำนวนแห่งละ 100 คน รวม 300 คน แบบสอบถามมี 3 ตอน ได้แก่ เรื่องความรู้ทัศนคติและการใช้ยาเสพติด 7 ชนิด คือ เครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ แอมเฟตามีน บาร์บิทูเรท เฮโรอีน แอลเอสดี กัญชา และยาสูบ ผลของการวิจัยพบว่า การมีความรู้มิได้ทำให้มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อยาเสพติดคือ คนที่มีความรู้ก็อาจติดยาเสพติดได้ การมีความรู้มิได้ทำให้การติดยาเสลดน้อยลง ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องยาเสพติดและทัศนคติต่อยาเสพติดได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่จากการอยู่ร่วมกันเป็นกลุ่ม ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อยาเสพติดและการใช้ยาเสพติดพบว่า ได้รับอิทธิพลส่วนใหญ่จากการอยู่ร่วมกันของนักเรียนเพศเดียวกัน

ชวาร์ท (Schwartz 1975: 29) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ความรู้ ทัศนคติและการปฏิบัติทางโภชนาการของนักเรียนที่สำเร็จการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (Nutritional Knowledge, Attitudes, and Practice of High School Graduates) โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นหญิงทั้งหมด ซึ่งสำเร็จการศึกษาไปแล้วเป็นเวลา 4 ปี โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มที่เคยลงทะเบียนเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ และกลุ่มที่ไม่เคยเรียนวิชานี้มาก่อน โดยใช้แบบสอบถามส่งทางไปรษณีย์ไปตามที่อยู่ของนักเรียน

ที่เคยเรียนจบชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายในรัฐโอไฮโอ จำนวน 1,000 ฉบับ ได้แบบสอบถาม กลับคืนมา 313 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 31.3 ผลจากการศึกษาพบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กัน ระหว่างการเรียนวิชาคหกรรมศาสตร์ แต่ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ และพบว่า รูปแบบของความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติทางโภชนาการ เป็นดังนี้ คือ ความรู้กับทักษะ และทักษะกับการปฏิบัติมีความสัมพันธ์กัน ส่วนความรู้กับการปฏิบัติ นั้น ไม่พบว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สรุปรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน เขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ยังไม่เคยมีผู้ใดทำให้วิจัย เรื่องการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 มาก่อน อย่างไรก็ตาม จงจิน เฉิมโรจน์ ได้ศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพ ตนเองของนักเรียนศึกษาริทยาลัยพาณิชยการบางนา พบว่าการดูแลสุขภาพตนเองของนักศึกษาริทยาลัยพาณิชยการบางนา โดยทั่วไปอยู่ในเกณฑ์ที่ถูกต้อง นอกจากนี้งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนภายในประเทศ ยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาในเรื่องนี้โดยเฉพาะ ส่วนใหญ่ทำการศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน คือ ศึกษาทางด้านความรู้ ทักษะ และ การปฏิบัติในเรื่องสุขภาพ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติทางด้านสุขภาพ สรุปได้ดังนี้

1. การปฏิบัติคนทางด้านสุขภาพของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์น่าพอใจพอสมควร ส่วนด้านไม่ควรถูกปฏิบัติส่วนใหญ่ยังอยู่ในเกณฑ์ไม่น่าพอใจ
2. ความรู้ ทักษะ และการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กัน
3. การปฏิบัติของนักเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษาและอาชีพของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง แต่ขนาดของครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อการปฏิบัติคนด้านสุขภาพของนักเรียน
4. การปฏิบัติทางด้านสุขภาพระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีทั้งแตกต่างกันและไม่แตกต่างกัน

สำหรับงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศ ไม่พบว่ามีผู้ใดได้ทำการศึกษาเรื่องนี้โดยเฉพาะเช่นเดียวกับในประเทศไทย สรุปได้ดังนี้

1. เพศและระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพ
2. ความรู้ ทักษะและการปฏิบัติ มีความสัมพันธ์กัน
3. ฐานะทางเศรษฐกิจและอาชีพของบิดามารดา มีความสัมพันธ์กับปัญหาสุขภาพของนักเรียน

จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและต่างประเทศ จะเห็นได้ว่าการปฏิบัติทางด้านสุขภาพของนักเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้องอันได้แก่ เพศ ระดับการศึกษาของบิดามารดา อาชีพของบิดามารดา ฐานะ เศรษฐกิจของครอบครัวและสภาพที่อยู่อาศัยของนักเรียนมีผลต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน นอกจากนี้การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนมัธยมศึกษาในประเทศไทย ยังไม่มีผู้ทำการวิจัยไว้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจทำการศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพตนเองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตกรุงเทพมหานคร โดยศึกษาตามตัวแปรเพศ เพื่อนำผลมาเป็นแนวทางในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน และโครงการสุขภาพในโรงเรียนเพื่อแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมให้นักเรียนสามารถดูแลสุขภาพตนเองได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมต่อไป

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย